

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: Mátrai Gyula dr.: Jézussal építünk. — Galler Géza: Karácsony előtt. — Gyöngyös Ferenc: Az oltáregyesületi élet. — Szirmai Józsefné: Karácsonyi időszak. — Központi: Imaszándékunk. — Oltáregyleti élet.

Kegyelemmel, lekiörömökkal és igaz lelki békével megáldott karácsonyt kívánunk mélyen tisztelt munkatársainknak és kedves olvasótáborunknak.

Az Örökimádás szerkesztője és kiadóhivatala.

A római zarándoklaton az Országos Központot Esterházy Mary grófnő elnöknő, Lippach Sándorné terjesztőnő és dr. Mészáros János preláthus, országos igazgatónk képviselik. Ők adják át a Szentatyának a zarándokok audienciáján azt a fehérselyem miseruhát, melyet sárközi művészettel csináltatott az eucharisztikus világkongresszus emlékére az Oltáregyesület. (A kazula már kiállításunkon szerepelt, de azután még zárdái kezek gondos munkájával tökéletesedett.) Lélekben kísérik el mindazok, akiknek adományaikkal részük van benne!

A mostani szám az Örökimádás jelen évfolyamában az utolsó. A januári számmal új évfolyamot nyitunk. Kérjük az eucharisztikus eszme barátait az Örökimádás terjesztésére! Különösen számítunk a visszatért Felvidék eucharisztikus taborára!

Befizetésre csekklapot mellékelünk.

Az Örökimádás előfizetési ára:

Egyes példányban egy évre 2 P 50 f.

Csoportosan (egy címre) rendelve 20 példánytól 10% engedmény.

50 példánytól 20% engedmény.

Szent Antal szobrára adakoztak:

Egy Servits III. rendi tag	1.— P
Özv. Syposs Zoltánné	10.— «
Rosenfeld Elemérné	5.— «
N. N.	2.— «
N. N.	2.50 «
Tavaszi Józsefné Nagykörös	2.— «
Egy Szent Antal tisztelő	3.— «
Özv. Kollárszky Istvánné	2.— «

Szent Antal az ő szokásos kedves módján fizessen meg tisztelőinek nagylelkűségéért!

JÉZUSSAL ÉPÍTSÜNK!

Vajúdó világ! Eljövendő jobb idők adventjében élünk! Ami jön — azután ami már eljött, bátran mondhatjuk — az Úr nagy jó-ságából való! De nem jöhet az egész jobb jövő csak úgy nélkülünk! Nekünk is kell érette tennünk, az Úr jóságos akaratával nekünk munkás-közreműködéssel kell egybeforradnunk! Ennek a munkának egyéni ideje az advent. Csodálatos, hogy milyen alkalmas lelki megújulásra! Mennyivel több készségünk van ilyenkor olyan dolgokra is, melyek áldozattal önmagunk tunyaságának és kényelmének feláldozásával jár-nak. Mit tegyünk?

1. Tegyük fel a kérdést magunknak: mit vár tőlem az Úr lelki-leg? Hol vagyok? Ködös, mocsaras vagy zűrzavaros világ van-e oda-bent, avagy egyetlenegy fény világa mellett nagyszerű rend? Az Úr világosságát értjük. Azt a lámpást, melyről a Jelenések Könyve beszél: «a Bárány az ő világossága». A mi Urunk Jézus Krisztus, aki benne kell hogy éljen a lelkünkben, mert más fények csak vakítanak, de igaz útmutatásra, bennük járásra nem alkalmasak, mert akkor alsza-nak ki, amikor legnagyobb szükség volna rájuk. Itt jusson eszünkbe a történelem és a jelen «nagyjainak» Krisztus világossága mellé helye-zett lámpása, mily erős árnyékok imbolyognak mindegyik körül! Tisztogassuk meg tehát akaratumkat indulataink és szenvedélyeink be-folyásától és engedjük így egészen tisztán az Úr jelenléte áldott fényé-ben érvényesülni. *Tisztán az Úr akarátát fogja akarni.*

2. Nézzünk körül abban a kissé megnagyobbodott magyar világban, mely most a miénk! Az Úr kimondhatatlan jóságáról beszél benne minden! Nemcsak a hazához visszacsatolt területek és a rajtuk hazaérkezett sok magyar, hanem aminek most mindenki tudatára ébredt: *egyszerűbb, igazabb, Krisztusibb szellem kell az igazságosság tökéletes érvényesülésével.* Kinek ne volna e téren tennivalója? Magyar testvéreinkkel, meg a visszatért szlovákokkal és ruszinokkal is csak a keresztényibb kereszténység fog összeforrasztani. A magyar egység

nagy templomát csak Jézus művészetével lehet megépíteni! Ez a művészet örök és folyton csak az Úr Jézusból, az Élet Forrásából merítve igaz és valóságos. Nélküle nem építhetünk. Csak Vele egyetértésben fogjuk tudni meghozni az áldozatokat és megtalálni az utat egymáshoz.

3. Néznünk kell az Urat, hogy szeméből olvassuk ki: mit akar és hogyan akarja! Ez a világ ha nem is mondotta még ki, de érzi, amit X. Pius pápa mondott: *mindent Krisztusban kell megújítani!* Mindenben az Ő szelleméhez kell visszatérnünk, az Ő útmutatásait elfogadnunk és napról-napra hozzámérnünk az Ő jelenléte mértékéhez mindazt, amit tettünk, vajjon benne van-e az Úr? Vajjon benne van-e a mi munkánk: az elmúlt nap Őbenne? Mily különös az, hogy olyan kevesen élnek szent közösségben azzal az Úr Jézussal, aki itt lakik közöttünk az oltárszekerényke kicsiny Szentostyájában! Miért nem adunk több szerepet Annak, aki velünk akart lenni a világ végezetéig! Akinek «gyönyörűsége az emberek fiaival lennie!» Aki — ha akarjuk — értelmünk világossága, akarakterünk forrása, az életstílus legfenségesebb formáinak isteni művésze bennünk kegyelmei által!

Ó, de vágyunk e Krisztussal építő világ adventje (=eljövele) után! De szívesen akarjuk — szóval — pedig *akarnunk kell tettel is! Egyénileg mi is tényezői vagyunk az új világnak, amely eljövendő!* «Nagy megtiszteltetés ez számunkra», mint a Szentatya nemrég mondta. Tárjuk ki lelkünk ajtaját és szórjunk ki belőle mindent, ami nem felel meg az Úrral együttépítés szempontjából. Szeressük az Úrral együtt-építés eszközeit és szoktassuk hozzájuk magunkat minden képesség és tehetségünk szerint az advent alatt. Olyan sok örömet fog teremni számunkra ez az egyéni alkalmazkodás az Úr stílusához, hogy minden fáradságunk kárpótolódik.

Mátrai Gyula dr.

Karácsony előtt.

**Boldog karácsonyi színes gyermekálmom
szívemből-lelkemből eltűnt, nem találok —
nem izgatja agyam a szép meseország,
amire gondolok, az Nagy-Magyarország.**

**Gyerekésszel írtam levelet az Égbe,
kaptam puskát, kardot... simán ment az végbe—
de mást kérek én most; tiszta igazságot,
gyönyörű és boldog Nagy-Magyarországot.**

Galler Géza.

Az oltáregyesületi élet.*

A kegyelmes belső gazdagságban és méltó külső keretekben lezajlott buda-pesti eucharisztikus kongresszus, minden katolikus magyartól, paptól és hívőtől egyaránt megívánja, hogy a kongresszus kinyilatkoztatásszerű tanítását megértse, vallásos életének és küzdelmének programját onnan vegye, a győzelemnek zálogát ott keresse. Az Eucharisztia nemcsak hitűknek legáldottabb titka és a természetfölötti életnek, a kegyelemnek élő forrása, hanem a tényleges katolikus keresztény vallásosságnak legtermékenyebb talaja és minden katolikus szervezkedésünknek zálogot rejtő alapja.

Az eucharisztikus életnek, tevékenységnek és szervezkedésnek hitbuzgalmi szervezete az oltáregylet. Azt mondhatnám, az Egyháznak legkatolikusabb egyesülete, mert kötelezően felállítandó az egyházi törvénykönyv rendelkezése értelmében (CIC. 711. c. 2. §.) minden plébániában. Célja az Oltáriszentségnek imádása, valamint a szegénytemplomok felszerelése. Ez a cél adja az egyesületnek nemcsak programját, hanem gyakorlatias jelentőségét.

- I. Az oltáregyleti munka.
- II. Az Oltáregylet jelentősége.
- III. Gyakorlatias teendők.

I. Az oltáregyleti munka. A kitűzött cél a leghatározottabb munkaprogramm: az eucharisztikus Jézusnak megvallása, megdicsőítése és hirdetése.

1. *Imádás.* Jöjjetek és imádjuk őt Megismerni és elismerni a köztünk élő Istent. Életbe önteni az Emmanuelt, velünk az Isten! A legigazabb és legegyszerűbb megvallása az Istennek az imádás, az imádság; ez az igazi vallás és vallásosság. Az Oltáregylet elsősorban ezt kívánja, erre nevel és ezt gyakorolja. Ezért vannak az oltáregyleti imádási órák. Minden hónapban egy közösen végzett szentségimádás. Nem ötletszerű, hanem köteleességszerű; nem hangulatos és egyéni, hanem programmszerű és közös. Ezek az imádási órák képezik az Oltáregylet legszentebb munkáját, első szervezeti életét és tevékenységét. Egészen érdekes, nem adminisztráció és agitáció, hanem a legszentebb titoknak a legalázatosabb közösségben való imádságos elismerése és megvallása. Van ebben valami őskeresztényi, erőteljes, mártír-illatos, gyermekdeden egyszerű és hatásában meggyőző; de megvan ebben az imádságban a középkornak misztikus mélysége, szenteket nevelő és művészeket inspiráló ereje; de feltétlenül megvan a modern kort megindító és megtérítő hatása, mert a modern ember hinni akar és Istent keresi, egyedülsege agyonnyomja és itt az imádságban megszólal az Isten, kifejezheti lelke mélyének eltemetett és szunnyadó vallását.

2. *Oltáregyleti munka: a szeretet.* A krisztusi szeretetnek elismerése és megvallása; a szentséges Szívnek a kultusza, sőt e szeretet erejével a szeretet gyakorlása. Talán sehol sem jut ilyen beszédesen kifejezésre a nagy keresztény tanítás és parancs: minden a szeretet és csak egy szeretet van, mert az Istennek szeretetéből fakad és termékenyül meg a felebaráti szeretet. Aki felebarátját nem szereti, az Istent hogyan szeresse; viszont aki az Istent hitetlensége miatt nem szereti, felebarátját sem fogja igazán szeretni. Itt tanuljuk meg a Szeretetet! Jézus Szívét nyújtja és szívünket kéri. Csak azok jutnak el eddig, kik a szeretetben hisznek és szeretni bírnak, de abban a pillanatban, amikor a szeretetnek tudatára

* Beszéd a szombathelyi egyházmegyei oltáregyleti közgyűlésén, elmondva 1938 október 3.

ébrednek, máris szeretetet kapnak és szeretetet adnak. Az elfelejtett és elrejtett és megsértett Istennel együttérzünk, sajnáljuk, megkérleljük és őt vizsgáltjuk. De ugyanakkor a résztvevő szeretetünk a szegényekre is kiterjed. Az Oltáregylet alamizsnát kér, így mondjuk, a szegény templomok és oltárok felszerelésére, de ne felejtjük, hogy ez a beszédes szeretet, amely alamizsnálgodik, sohasem áll meg az oltár előtt, hanem mindig árad, mint ahogyan a meggyújtott láng nem akad meg a kanóc végén, hanem betölti a körülvevő teret. Az Oltáregylet Krisztust öltözteti, mert szereti és tudjuk, hogy Krisztus Urunk azt mondta, amit a legkisebbnek tettetek, nekem tettétek és ezért fordítva is áll, amit nekem adtok, azt én mindig kiárasztom és a szegényekkel megosztom. Az Oltáregylet nemcsak a szeretetnek a titkát tiszteli, hanem a tényleges szeretetet az alamizsnálgodás útján gyakorolja. De szeretet van abban is, hogy a Szent Szív körül egyesít minket, nincsen a világon családiasabb egyesülés, következetesebb testvériség és természetesebb egyenlőség, mint itt az oltár körül. Ez tényleg a szeretetnek egyesülete, az igazi szeretetnek tárháza, forrása és iskolája.

3. Oltáregyleti munka az *apostolkodás*. Az Oltáregylet nemcsak imádság és alamizsnálgodás, hanem tényleges munka, szervezett tevékenység. Oltárszolgálat! A világiak részt kérnek és tényleg részt kapnak az oltár szolgálatából. Egészen közel jönnek és szinte papjaivá lesznek a férfiak és a nők az oltárnak. Apostolkodás maga az imádság, hiszen ez nyilvános és közös. Apostolkodás az oltár felé áradó szeretet, akár abban nyilvánul meg, hogy keressük a Krisztust, akár pedig hogy gondozzuk őt; akár azzal, hogy mint nők díszítjük az oltárát, vagy munkadélutánokon gondozzuk, mint titokzatos testvérei és házanépe a ruháját, akár pedig azzal, hogy mint férfiak minisztrálunk és így igyekszünk közelebb jönni hozzá. Itt van aztán a liturgikus mozgalom, amely a legkatolikusabb apostolkodás, akár misszálét tart kezében, akár pedig énekkel magyarázza a híveknek a nagy titkot és vallja meg nemcsak az évezredes Egyháznak csodálatos hitét és szeretetét, hanem kifejezésre juttatja a mai embernek is istensóvárgását.

Ez az oltáregyleti munka jelzi az egész mozgalomnak jelentőségét.

II. *Az oltáregyleti munka jelentősége*. Nézzük a mozgalom tárgyát; a kongresszussal mérjük eredményeit és az akció katolika nagy kérdéseivel kössük egybe.

1. Az Oltáregylet rendkívüli jelentőségét mutatja annak *tárgya*. A krisztusi testamentum legáldottabb titka, a keresztény történelemnek legcsodálatosabb pontja és a gyakorlatias vallásosságnak kimeríthetetlen forrása az Eucharisztia. A történelmi és pasztorális tapasztalataink alapján mondhatjuk, hogy egyesek és korok annyiban voltak katolikusok, amennyiben eucharisztikusak voltak. Az Oltáregylet az Eucharisziát állítja mozgalmának középpontjába. Hitet gyujtani; az oltárhoz és az oltáron élő titokzatos Krisztushoz vezetni az embereket. A vallásnak lényege az embernek Istenhez való viszonya, de kerülhet-e közelebbi és valósággal mérhető viszonyba az ember a földön, mint éppen az Eucharisztia útján; a vallásosságnak legmélyebb és legkifejezőbb megnyilvánulása az imádság, a mai embernek ez a nagy hiánya, de van-e kegyelmesebb imádság, mint az adorálás; van-e égig hatolóbb és az egész világot térben és időben átölölőbb imádság, mint a szentmise; az isteni gyermekség és testvériség pedig a legbeszédesebben a szentáldozásban jut kifejezésre, amikor is mindnyájan egy közös családi asztal mellett ülünk, egy kenyeret eszünk, egymással titokzatos egységbe olvadunk és ugyanakkor az Istennel magával is egyedül álló módon egyesülünk. Az Egyháznak sok különböző egyesülete van, de tárgya miatt a legfenségebb

ez a híveket az oltárra nevelő egyesülete, ezért is írja elő az Egyház a törvénykönyvében kötelezőleg minden plébániában ennek az egyesületnek a felállítását.

2. Az Oltáregyletnek, mint az eucharisztikus mozgalom szervezeti eszközének gondviselészerű jelentőségét a *budapesti eucharisztikus kongresszus* igazolta a legfényesebben. Szinte kinyilatkoztatás és égi üzenet volt ez a kongresszus a magyar katolicizmus számára a szentistváni jubileumi esztendőben. Így tudunk mi egész szívű, küzdőképes és győzni tudó katolikusok lenni. Az előkészület egy esztendeje a szervezésben többet ért, mint az azelőtti évtizedek. Itt maradéktalanul egésztest adtunk, igazán mélységesen magyarok és katolikusok voltunk. Megértett minket az egész Egyház és ismét úgy nézett ránk, mint az évszázadok folyamán; magára talált a magyar katolikus nemzet és megérezte, hogy ebben van az igazi ereje és szinte megdöbbenve látta az ellenség, mekkora öntudat, szervezethez, méltóság és hatalom van a katolicizmusban. Elhalt a felületesek ajkán a mosoly, ez a katolicizmus nem idejét mult intézmény, hanem létezően friss, bár évezredesen érett és komoly, mégis annyira mai és modern volt, hogy értette és beszélt a modern szív minden nyelvét, mint tömegmegmozdulás is egészen egyedülálló volt, bár a hierarchia minden foka a legfényesebb kört rajzolt az oltár köré, mégis egészen népies volt. Ha figyelemmel kísérte a világ a budapesti napokat, akkor még kellett értenie azt is, hogy a vajdó kornak nagy problémáit, az igazi szabadságot, emberhez méltó életet és testvériséggel menő egyenlőséget semmiféle más áramlat nem hozhatja, mint Jézus Krisztus, aki él, uralkodik és kormányoz az Eucharishtiában. Az Oltáregyletnek a feladata ennek a következetes eucharisztikus szellemnek a kiépítése, ezért mérhetetlen jelentőségű ez a mozgalom a kongresszus arányaiban lemérve.

3. Rendkívüli az Oltáregylet jelentősége a *katolikus akció* szempontjából is. Az A. C.-nak legegyszerűbb kifejezése és legmélyebb értelmezése a világiak apostoli tevékenysége az egyháziak vezetése mellett. Az A. C. társadalmi megmozdulás, népi mozgalom, teljesen modern és mégis teljesen természetfölötti forrásában és céljában. Az A. C.-nak a célja Krisztus Urunk királysága, a mozgalom lüktető ereje és erejének forrása a kereszttől fakadt kegyelem. A kereszt az oltárban él, így a kegyelemnek is örök friss forrása az oltár a maga titokzatos szentségével. A katolikus tömegmozgalmak katolicitását mindig az eucharisztia fogja garantálni. Nem kell félni azokat a mozgalmakat, amelyek innen táplálkoznak és nem kell félni azoktól a világi vezérektől, akik erejüket innen merítik. Az A. C.-nak sikerét csak a világiak megfelelő apostol-utánpótlása tudja biztosítani, tehát kell, hogy legyen egy olyan apostoli iskola, amely teljesen modern másrészt egészen természetfölötti; kell egy fórum, amelyen a világiak a legharmonikusabban találkoznak papjaikkal és ez Krisztus Urunk rendelkezése szerint, de az évezredes tapasztalat alapján is az Oltáriszentség. Az Oltáriszentség minden történelmi kritikát kiállt ezzel a mozgató képességével és apostolokat teremtő erejével. A katakombák világa, a hitújítás korszaka e tételt épűgy igazolja, mint a modern küzdelem, a magyar, orosz, spanyol, mexikói kommunizmus, vagy pedig a tekintélyi államokban dúló vértelen harc. Nem tudok egyszerűbb apostoli iskolát elképzelni, mint a jól kiépített, tagolt és vezetett Oltáregylet. Ma még egy csomó társadalmi, gazdasági és hitbuzgalmi egyesülete van a magyar katolicizmusnak, de egy nem várt megpróbáltatás esetén nem marad más keretünk és fegyverünk, mint az, amit Krisztus Urunk adott az ő feláldozott és megdicsőült Szívével az Oltáriszentségben. Ezt senki el nem veheti, ha ez a hitünk megvan és bizalom köt be bennünket ebbe a szentségbe, akkor minden küzdelmünk, bármilyen nehéz legyen is, előbb-utóbb feltétlenül győzelmes lesz.

Ha így nézzük az oltáregyleti mozgalmat, akkor kell, hogy teljes szívvel kapcsolódjunk minden lélek ebbe. Gyakorlatilag mit tehetünk e téren?

III. Gyakorlati teendőink.

1. Az Egyház előírása szerint minden plébániában felállítani és élővé tenni az Oltáregyletet. A szervezésnek egészen egyszerű a módja: az egyházmegyei Központnál bejelenteni, szentbeszédnek útján az általános előkészítést elvégezni, tagokat toborozni, azokat felvenni és a működést megkezdeni.

2. Az Oltáregylet működése miben áll? *Templomi része* a havi egyórás szentségimádás, valamint a szentségimádásnak ápolása; *társadalmi része* az alalmazkodás a szegény templomok felruházására, az oltárszolgálatnak a helyzetéhez mért megszervezése és alkalomadtán társadalmi gyűlésnek a tartása, amelynek célja eszményeink megismertetése, propagálása, új tagoknak szerzése és a megélvők öntudatos nevelése; *egyéni része* eucharisztikus öönevelés. Ennek eszközei: megtanulni imádkozni és szentséget imádni, résztvenni a közös imádási órákon és lassankint privát szentségimádást végezni; a szentmiséhez tudásban, ismeretben és gyakorlatban különösen missale útján közelebb jutni és jól és gyakran a szentáldozáshoz járulni.

3. Az oltáregyleti mozgalmat egybekötni a Jézus Szíve ájtatossággal, hiszen tárgya, eszköze, célja és útja egy. Krisztus Urunk társadalmi királysága a cél, eszköze a gyakori szentáldozás, különösen az elsöpéntek megtartása, azután az engesztelés, ezt mi különben az oltáregyleti vasárnapjainkon végezzük el.

4. Az összes katolikus hitbuzgalmi és társadalmi szervezeteket valahogyan kapcsolatba hozni és amint társadalmilag és szervezetenként minden egyházközségi mozgalomnak egyesítő szerve az egyházközségi képviselőtestület és vezetőség, úgy minden hitbuzgalmi szervnek legyen összefoglalója, munkálója, vagy munkájának végső célja, tevékenységének speciális iránya az Oltáregylet. Hiszen eucharisztikus szellem nélkül úgysem érnek sokat ezek az egyesületek és a tagok. Akárhányszor nem is tudunk a tagjainknak megfelelő munkát, vagy pláne gyakorlati iskolát, vagy nevelő otthont, szellemet és irányt adni, készen adja mindezt az Oltáregylet.

5. Amint minden egyesület, úgy minden szervezett katolikus hívőnk valamilyen formában külön is kapcsolódjunk bele az Oltáregyletbe. A közös ájtatosságban úgyis mindenki résztvesz, a gárdisták a Jézus Szíve-kultusszal, a fiúk és férfiak minisztrálással, a leányok és nők kézimunkával és oltárszolgálatral vegyenek részt.

Az Oltáregylet így nemcsak a kőből és fából épített, elhanyagolt oltárokat fogja gondozni és megmenteni, nemcsak a vadidegen missziósterületeire fogja áldását kiterjeszteni, hanem a Szentlélek élő templomaiban a hivek lelkében is mind több oltárt fog felállítani, eucharisztikus tüzet gyújtani és társadmunkát, különösen édes magyar hazánkat az oltár útján fogja visszahozni a szentistváni alapra és ezzel fogja garantálni a jobb jövőt és igazolni a dicső budapesti eucharisztikus kongresszust.

Körmend.

Gyöngyös Ferenc.

Az Örökimádás-templom Szent Antal-szobra csak gipszmasszából volt és annyira megrongálódott, hogy kicserélését határoztuk el. Ezt hallva a Szent Antal tisztelők, többen hozzá akartak járulni az új bronzszobor beszerzéséhez. Adakozóink adományait l. a címlap belső oldalán.

Karácsonyi időszak.

Ebben a betlehemi angyalok Glóriájától hangos időszakban, mely dicséret az, ami lehangsúlyozottabban kínálkozik elmélkedésre. Istent dicsőíteni teljesen elegendőnek látszik, feltéve, hogy Isten el is fogadja ezt a dicsőítést tőlünk! . . . Isten pedig kijelentette nekünk, hogy megtisztel bennünket azzal, hogy igenis elfogadja dicséretünket. Már az Oszövetségben bemutatják Istennek a dicsőítő áldozatot, illetve a dicsőítés minden más áldozatot nyomon kísért. Ó, milyen semmihez sem fogható dicsőítő áldozat az Úr Jézus a Szentmisében! Átala részesül az Atya mindig és szakadatlanul a legkifejezettebb, legméltóbb dicsőítésben! . . . Az ember néha túlsokat időz a könyörögségnél. Szent Ignác ezért azt kívánja, hogy a lelkiismeretvizsgálat első pontja a hálaadás legyen. És milyen más az, ha a lélek azon kezdi, hogy Isten jótéteményeit sorakoztatja fel lelkiszemei előtt, ha szünni nem akaró alleluját énekel; hiszen ez már az üdvözült szentek foglalkozása. Kétségtelen, hogy a Szűzanya karácsony éjszakáján két Szűz-papi karján felmutatta fiát, mondván az Atyának: «Suscipe, Sancte Pater hanc immaculatam Hostiam! . . .» (Fogadd el szent Atya ezt a szeplőtelen áldozatot.) Míg a gyermek Jézus elrebegette azt, hogy «Ecce vénio . . . ad immolandum . . .» (Íme jövök . . ., hogy feláldoztassam.) Igen, ilyenkor érti a lélek, hogy kellett az ének azon az első Szentmisén; ezért énekelték az angyalok a Glóriát. A Glória, ez a dicsének, az embereknek ez a békeéneke, ez illett legjobban a béke fejedelmének bölcsője köré. Ezt érezte az Egyház is, mikor mindjárt az első időkben bevette a Szentmise liturgiájába. Benne van az istendicséret minden öröme. Ez az öröm isteni és hatalmasan segíti az erényt. Az Egyház karácsonykor kívánja és követeli ezt az örömet gyermekei számára és érdekes megfigyelni, hogyha ez a karácsonyi öröm nem is olyan diadalmas, mint a húsvéti öröm, annál intenzívebb. Ezért lett a karácsony a családok legbensőségesebb ünnepe, ezért lett belőle mindenfelé a gyermekek örömnappja annyira, hogy mint ilyen, szinte kötelezővé vált az egyház gyermekei számára is.

Hogy azonban visszatérjünk a Szentmiseáldozatra, vizsgáljuk meg a «Gloria in Excelsis» himnuszt a dicsérőáldozat fényében. «Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam» Gratias! A hála! Csodálatosan ragyogó gondolatok! Hiszen a hála mindenképen célja a szentmisének, ilyenkor azonban még csodálatosabb fényben ragyog fel az orációkban, kollektákban, posztkommuniókban, mindenekelőtt azonban a prefáció énekében! Már a karácsonyi prefáció is csodálatos.

Ó, milyen megdöbbenő az a «visibilium in invisibilium amorem rapiamur»... Igen, az a pólyákban fekvő gyermek, aki sem beszélni, sem mozogni nem tud, Ó az Emmanuel, az Isten velünk, az Isten, aki láthatóvá lett, hogy a láthatatlanhoz vezessen bennünket és szeretetre ébresszen bennünket az iránt, aki mindenestül szeretetreméltó! Jesu amabilis... Szeretetreméltó Jézus! Ha a jászoltól a Szentostya felé fordulunk, érezzük ennek a két titoknak csodálatos harmóniáját!... Az ott, az új Betlehemben való (kenyér háza) még nagyobb megsemmisülést jelenti, és mégis úgy érezzük, hogy a jászol volt Jézus legelső oltára. Tudta jól, hogy csak azért jött a világra, hogy áldozatul adhassa magát az Atyának. Eletének ezen az Offertoriumán kimondta az «ecce vénio»-t (íme jövök), mint ahogy utolsó áldozatának konzekrációjakor ki fogja mondani a consummatumot. Mária tudta ezt Betlehemben is és a Kálvárián; részt vett együttműködésével és együtt-szenvedésével a megváltásban, amikor szűzi tejével táplálta Isten Bárányát. Érezte, hogy az ő substanciájából megy át valami az *áldozat* tagjaiba. Ó, Jézus! Ó, Mária! Milyen Szentmiseáldozatot mutattatok be! ketten akkor!

Mária ezt a gondolatot Jézus egész élete folyamán a lelkében hordta. Az Úr gyermekkorában éppen úgy, mint szent kínszenvedése alatt. Az áldozatnak ezen a prizmáján keresztül kell néznünk úgy a körülmetéltetés, mint a vízkereszt ünnepét. És ezen keresztül nézzük a február második szép ünnepet is. Ez a nap az anya és a gyermek örömeiben ragyog, ekkor mutatta be Mária gyermekét ünnepélyesen az Atyának; ekkor kapta őt vissza azért, hogy folytassa nála szerepét, vagyis táplálja, nevelje, előkészítse a Kálvária áldozatát. Az áldozat szelleme a szentmise legsajátosabb sajátossága — lényege a február második ünnepnek is.

Csodálatos láncolata ez a szent liturgiának. A karácsony ciklusa telítve van költőiséggel, mindaddig, míg a szeptuagésima, az Anyaszentegyháznak ez a borongós időszaka meg nem foszt bennünket az Allelujától. Ez a karácsonyból a húsvétba vivő átmenet tulajdonképpen már a húsvéti ciklushoz tartozik. A Szentmiséről való elgondolásunkban ez lenne a harmadik rész, vagyis az engesztelő áldozat bevezetése. És valóban az Advent és a Karácsony a megígért Megváltót állította eléink, akit négyezer év könyörgése hozott le a földre. Majd megjelenik az édes Üdvözítő «*apparuit benignitas Salvatoris*». Az angyalok éneke édes harmóniákkal szaturálja az Anyaszentegyház egét. Most elborulnak a színek; megjelenik előttünk a megváltó Jézus vérző alakja. És hogy majd a kínszenvedés szentélyébe léphessünk, három héten át a bűnnel és a bűn pusztításaival állunk szemtől szembe... Igen, a szentmise Ádám bűnéért, az emberiség leromlásáért való reparáció;

ÜNNEPZÉSI SZÁNDÉKUNK

Hálaadás 1938-ért.

Máskor csak Szilveszter estéjén jöttünk össze hálaadásra. Egyetlen nap egyetlen órája egy egész esztendőért! De néha még az is nehéz volt, mert — különösen az utóbbi időben — majdnem mindig több volt a fájdalom és szenvedés, mint az öröm és — emberek vagyunk! — sajnos nagyon is! — a szenvedésért még igen kevesen tudnak csak hálát adni. Most azonban olyan esztendő befejezése előtt állunk, amely alatt igen sok jótéteményben részesített az Úr.

Lelkileg megújult nemzetünk. Az eucharisztikus világkongresszusban olyan esemény jött hozzánk közel, amelyhez máskor nekünk kellene ezerkilométereket utaznunk. A kongresszus olyan diadalmas lelki élmény volt, hogy az földi értékességgel fel sem becsülhető. Szent István Szent Jobbja országjártával feléledt a Gondviselésbe vetett bizalom! S épp e szent ereklye utolsó útja előtt kezdődtek azok a tárgyalások, melyeknek eredménye: a magyar hazának csonka testéhez egymillió testvérinktől lakott területnek a visszacsatolása lett. Az a mérhetetlen öröm, amely minden magyar szívében termett, de különösen amely a felszabadult testvérek lelkes boldogságában égiségővé növekedett, olyan valami volt, amilyent nemcsak mi, de még a történelem se látott. Hiszen máskor a győzelmek után rengetegen borultak gyászba a győzelmet kivívók hozzátartozói közül, most meg vérontás nélküli diadalérzet reszketett a lelkekben és csodálatosan abban a módban, ahogy hű kifejezésre jutott a felszabadult városok és falvak lakosságának kivilágított, gyertyafényes ablakaiban. Ugyanúgy tették, mint Úrnapián, hiszen az öröm forrása Ő volt most is, a hála a hívó lélekből Feléje fordult, Urunk Istenünk felé, akinek köszönhetünk mindent.

Az Úr színe előtt mindezen jótétemények elismerése és meghálálására miként jelenjünk meg? Hogyan találjunk szavakat? Hogyan legyen elég az ember?

Ha minden képességünk, szellemi és testi megnyilvánulásaink szünet nélküli szavalókórossá alakulna át, akkor is milyen szegény és kicsiny volna az, amit mi adnánk az Úrnak! Még sincs más mód, mint hosszabbá tenni a hálaadást: az idén egész december legyen olyan, mint a Szilveszter este; egész hónapon át: emlékezzünk az Úr 1938. évi jótéteményeiről és hálálkodva köszönjük meg, amit érdekünkben tett. Azután pedig gazdagítsuk a magyar hálaadást hitünk s az isteni Gondviselés iránti bizalmunk megerősítésével is. Aki most sem okul és most sem lesz mélylelkűbbé, az igazán magára vessen, mert Isten bebizonyított jósága ellen tusakodik.

Ezeket a gondolatokat vigyük el imádási óráinkra is és imádkozzunk a jobb jövő további megérdemléséhez szükséges hitért és bizalomért minden magyar számára.

VATÉLJES • BÜCSÜKAV

Dec. 1., 2., 3., 8., 25., 27., egy tetszés szerinti nap, az imádási óra napja és a közös ájtatosság napja a szokásos feltételek mellett.

Központi.

OLTÁREGYLETI ÉLET

A Felvidékért! Az Oltáregyesület novemberi választmányi ülése foglalkozott azzal a feladattal, mely — különösen az esztergomi főegyházmegye 152 plébániájának visszacsatolásával — fog jelentkezni az Oltáregyesület előtt. Bizonyosan sok segítségre lesz szükség. Viszont az oltáregyleti országos Központ az idén igazán minden tehetségét latba vetve segélyezett 387 templomot. Már semmije sincs s még adóssága is volna, ha nagy jótevő nem segített volna kifizetni egész tartozását. Azért a választmány úgy határozott, hogy hírlapi felhívással fordul az ország tehetősebb plébániáihoz, hogy amennyiben használaton kívül helyezett, de még használható elsőrendű szükségleti tárgyaik (miseruha, kehely, cibórium, monstrancia) volnának, azokat — az egyházi hatóság engedélyének kikérésével — küldjék el a Budapesti Országos Központi Oltáregyesületnek, hogy rendbehozva a felvidéki szegény templomokon vele lehessen segíteni. Felhívásunk a N. U. november 15-iki számában jelent meg. Azonkívül a kapcsolatok új felvételére körlevelet küldöttünk a visszakapcsolt plébániákhoz. Mellékeljük a szokásos beszámolóhoz szükséges kérdőíveket is. Reméljük, hogy az új munkatér sok eucharisztikus értékkel gazdagítja oltáregyleti eredményeinket.

Az első adomány a Felvidék számára még felhívásunk előtt érkezett *Bölcskeről*, ahol aprófehérmű (3 vállkendő, 2 korporálé, 6 kehelykendő, 6 kéztörölő és 1 antependium) készítésével és adományozásával gondoltak a visszacsatolt területek szegény templomaira. Az első «fecskét» kövesse sok szép tavaszt hozó «madár». Isten fizesse meg!

Országos elnöknőnk nagy adománya. Ha számszerint nem is szabad közölnünk, mekkora összeggel segítette

egyensúlyba az oltáregyesületi pénztár mérlegét *Esterházy Mary grófnő*, mégsem hallgathatjuk el elsősorban azért, hogy a nyilvánosság előtt is hálás köszönetet mondjunk az Oltáregyesület elnöknőjének, másrészt meg okulásul is állítsuk az ő nemes példáját mindazok elé, akik az Oltáregyesület tagjai. Szükséges, hogy tudjuk, hogy a mi elnöknőnk nemcsak címet visel, hanem dolgozik és cselekszik, mindig először önmaga teszi, amit másoktól is kér. A felvidéki feladataink előtt most olyan nagyon szükséges volna, hogy más ilyen többezer pengős segítség is érkezne a Központba, amellyel a szentedények bearanyozását, esetleg beszerzését lehetővé tennék az adományozók. *Akik ezreket nem tudnak adni, tízezeket adhatnak össze kisebb adományaikkal!* Isten fizesse meg országos elnöknőnk nagy adományát és áldja meg ezt az igazán ragyogóan világító példáját azzal, hogy sok-sok igaz eucharisztikus lelket indít követésére!

Tagsági alamizsnáját mindenki adja meg december elején, aki még nem tett eleget ennek az önként vállalt kötelezettségének! A tehetősebb oltáregyleti tagok ne szerénykedjenek az általános talán a szegényebbek miatt igen alacsonyra szabott tagsági alamizsnával, hanem adjanak tehetségük szerint. Ezt senkisésem veszi tőlük hivalkodásnak, hisz az Úr Jézusnak Magának adják, amit adnak s Ő oly nagyon reánszorul erre — szegény templomaiban — hogy igazán minden emberi tekintet félreteendő e szükség előtt. *A sok hangos és jogos gyűjtés közepette ne feledjük el az alamizsnát legcsendesebben váró szentségi Úr Jézust! Az Ő részét nem adhatjuk másnak!*

A kongresszusi gyóntatószékeket már mind elosztottuk! Tehát új kérelem hiábavaló!

Fontos kérelem! Az összes budapesti oltáregyesületi fiókokat arra kérjük, hogy legkésőbb december 27-én adják postára a pénztárukban levő oltáregyesületi rendeltetésű összeget, hogy a Központ még 1938-ra számolhassa el és így szerepelhessen kimutatásaiban. (A vidéki Oltáregyesületek az egyházmegyei igazgatóknak — az esztergomiak a budapesti Központba! — küldik december 15-ig s ő küldi az egész egyházmegyéből befolyt összeget a Központba.

A Budapesti Országos Központ Oltáregyesület adományaiban részesültek a következő templomok.

(Folytatás.)

Debreceni apostoli kormányzóság.

Csorvás: 1 betegl. burza, 1 ciborium-köpeny, 3 dupla stóla, 1 cingulum, 3 corporale.

Monostorpályi: 1 zöld casula.

Összesen 8 templom kapott: 1 kelyhet, 1 misekönyvet, 1 oltárkeresztet, 1 patinát, 1 kánontábla készletet, 1 pulpitus, 1 füstölőt tömjéntartóval, 1 fehér, 1 fekete és 2 zöld casulát, 1 viola és 3 dupla stólat, 2 velumot, 2 betegl. burzát 1 szentség- és olajtartóval, 1 ciborium-köpenyt, 2 albát, 2 cingulumot, 5 corporalet, 6 purificatoriumot, 6 lavabot, 2 pallát, 2 vállkendőt 784 pengő értékben.

Pécsi egyházmegye.

Mohács, Keresztes Nővérek: 1 velum, 1 ostyartartó, 1 áldozató patina, 1 beteglátogatási lámpa és felszerelés.

Felsőmindszent: 1 alba, 1 készlet kánontábla, 1 pulpitus, 1 ciborium-köpeny, 4 vállkendő, 2 palla, 12 stólavédő.

Harkányfürdői kápolna: 1 velum.

Összesen 3 templom kapott: 2 velumot, 1 ciborium-köpenyt, 1 ostyadobozt, 1 patinát, 1 betegl. lámpát és felszerelést, 1 kánontábla készletet, 1 pulpitus, 1 albát, 4 vállkendőt, 2 pallát, 12 stólavédőt 144 pengő értékben.

Székesfehérvári egyházmegye.

Törökbálint, Keresztes nővérek: 1 velum, 1 alba.

Alap: 1 zöld casula.

Inota: 1 pacificale.

Agárd: 1 monstrancia, 1 aspersorium, 1 zöld casula.

Csábdí filia: 1 fehér casula, 1 fekete casula.

Vajta: 1 lila pluviale.

Aba: 1 fehér pluviale.

Óreghegy: 1 fehér casula.

Tárnokliget, Újtelep filiák: 1 feszület, 1 pulpitus, 1 kánontábla készlet.

Gyűrűspuszta filia: 1 fehér casula, 2 vállkendő, 1 cingulum, 1 alba, 2 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1 feszület, 1 kánontábla készlet.

Isztimér, Guttamási filiája: 1 fehér casula, 1 p. ampolna tálcával, 1 dupla stóla, 3 lavabo, 3 purificatorium.

Iszkaszentgyörgy: 1 dupla stóla, 2 palla.

Gyűrűsaljapuszta: 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla.

Összesen 14 templom kapott: 1 monstranciát, 1 pacificalét, 2 feszületet, 1 aspersoriumot, 1 pulpitus, 2 kánontábla készletet, 1 p. ampolnát tálcával, 4 fehér, 2 zöld és 1 fekete casulát, 1 lila és 1 fehér pluviale, 1 cingulumot, 2 corporalét, 9 purificatoriumot, 9 lavabot, 5 pallát 142 pengő értékben.

Erdély megszállott területen.

Csikdelne-Bátfalva: 1 zöld casula, 1 misekönyv.

Szentpály község: 2 piros min. ruha.

Mikóújfalú: 1 fehér casula.

Hátszeg: 1 fekete casula, 1 beteglátogatási készülék.

Várfalva: 1 alba, 2 vállkendő, 4 purificatorium.

Mezősámsond: 1 zöld casula.

Összesen 6 templom kapott: 2 zöld, 1 fehér, 1 fekete casulát, 1 misekönyvet, 2 piros min. ruhát, 1 beteglátogatási felszerelést, 2 vállkendőt, 4 purificatoriumot 482 pengő értékben.

Szatmári egyházmegye.

Csegöld: 1 misekönyv, 1 füstölő tömjéntartóval, 2 piros min. ruha, 1 cingulum.

Császló filia: 1 piros casula.

Beregsurány: 1 fekete casula, 1 alba, 1 karing, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 aspersorium.

Mezőtarpai filia: 1 misekönyv, 1 kehely, 1 fehér casula, 1 alba, 3 vállkendő, 2 palla, 3 purificatorium, 1 cingulum, 1 pulpitus, 1 kánontábla készlet, 1 p. ampolna.

Barabási kápolna: 1 fehér casula, 1 alba, 2 corporale, 3 purificatorium, 2 palla, 3 lavabo, 1 pulpitus, kánontábla készlet, 1 p. ampolna.

Márok: 1 fehér casula, 1 fekete pluviale, 1 dupla stóla, 2 cingulum, 1 misekönyv, 1 pulpitus, 1 evangéliumos könyv.

Tiszaszalka: 1 fekete casula, 1 viola casula.

Tiszakerecseny filia: 1 zöld casula.

Lónya filia: 1 kehely.

Szatmárcseke: 1 piros casula, 1 alba, 1 karing, 1 viola stóla, 1 piros min. ruha.

Tyukod: 1 fehér palást, 1 ciboriumköpeny.

Jánk: 1 fehér casula, 1 alba, 1 kehely, 1 evang. könyv.

Fülpösdaróc filia: 1 monstrancia, 1 ciborium, 1 oltár kereszt, 1 pacificale, 2 gyertyatartó.

Csenger: 1 fehér casula, 1 karing, 6 purificatorium.

Ajak: 1 feszület, 1 pulpitus, 1 fehér casula, 1 kánontábla készlet, 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 lavabo, 2 corporale, 1 cingulum, 1 oltárterítő.

Összesen 15 templom kapott: 1 monstranciát, 1 ciboriumot, 3 kelyhet, 2 füstölőt tömjéntartóval, 1 aspersoriumot, 3 misekönyvet, 4 pulpitust, 3 kánontábla készletet, 2 p. ampolnát tálcával, 2 gyertyatartót, 1 pacificálét, 2 oltárkeresztet, 1 evangéliumos könyvet, 6 fehér, 2 fekete, 1 viola, 2 piros és

1 zöld casulát, 1 fekete és 1 fehér pluvialét, 1 ciborium köpenyt, 1 viola és 1 dupla stólát, 3 piros ministráns ruhát, 5 cingulumot, 1 oltárterítőt, 5 albát, 3 karinget, 6 vállkendőt, 4 pallát, 15 purificatoriumot, 4 corporalét, 3 lavabot 2288 pengő értékben.

Kalocsa érseki egyházmegye.

Kalocsa-külváros: 1 feszület, 1 pulpitus, 1 p. ampolna tálcával, 1 kánontábla készlet 20 pengő értékben.

Nagyvárad apostoli kormányzóság.

Újviráz: 2 min. ing, 1 cingulum, 1 dupla stóla, 3 vállkendő, 3 palla, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 corporale 50 pengő értékben.

Hajdúdorogi gör. kat. egyházmegye.

Bodrogkeresztúr és 4 filia részére: 2 oltárterítő, 1 aspersorium, 1 fekete felon.

Cseke: 1 vörös felon.

Hajdúsámson filia: 1 világos felon, 1 fekete felon, 1 alba.

Felsőzsolca: 1 fehér felon.

Dedőhát tanya: 1 vörös felon, 1 kettős olajtartó, 1 füstölő tömjéntartóval. Nyírmegyes filia: 1 vörös felon, 1 alba, 2 corporale, 3 purificatorium 3 lavabo, 2 palla, 1 pulpitus.

Szállásföld tanya: 1 fehér felon, 1 fekete felon, 1 alba, 6 purificatorium, 1 kehely, 1 pacificale, 1 kettős olajtartó, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 aspersorium, 4 gyertyatartó.

Kokad: 1 kehely, 1 piros felon.

Komlócska: 1 kehely, 1 betegl. készülék, 1 lándzsa, 1 áldoztató kanál, 1 fehér felon, 2 alba.

Kótaj: 1 fekete felon.

Nyírszőllős filia: 1 fehér felon.

Levelek: 1 fehér felon, 1 füstölő tömjéntartóval.

Tornyospálca, Mándok filiája: 1 világos felon.

Nagydobos: 1 vörös felon, 1 alba.

Nagykálló: 1 fehér felon, 2 alba.

Kiskálló: 1 piros felon.

Nyírcsaholy: 1 kék felon, 2 corporale, 3 purificatorium, 2 palla.

Nyírgelse: 1 világos kék felon.

Szakoly filia: : 1 beteglátogatási készülék.

Nyirgyulaj: 1 fekete felon, 1 alba, 1 aspersorium.

Nyírpazony: 1 alba.

Nyírtura filia: 1 fehér felon, 1 alba, 2 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo, 2 palla, 1 p. ampolna tálcával, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 pulpitus.

Sényő filia: 1 fehér felon, 1 alba.

Borbánya filia: 1 fehér felon, 6 purificatorium, 1 kehely, 1 pacificale, 1 custodia, 1 tabernaculum, 1 kettős olajtartó, 1 aspersorium, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 oltárterítő.

Sajószöged: 1 fehér felon, 2 corporale, 4 purificatorium.

Szeged: 1 világos felon.

Zemplénagárd: 1 kehely.

Réveányvár filia: 1 fekete felon.

Összesen 32 templom kapott: 5 kelyhet, 3 kettős olajtartót, 4 aspersoriumot, 5 füstölőt tömjéntartóval, 2 pulpitus, 1 p. ampolnát tálcával, 2 pacificalét, 1 custodiát, 1 tabernaculumot, 4 gyertyatartót, 2 beteglátogatási felszerelést, 6 fekete, 6 vörös, 10 fehér, 3 világos és 2 kék felont, 3 oltárterítőt, 12 albát, 8 corporalét, 28 purificatoriumot, 9 lavabot, 6 pallát 1780 pengő értékben.

Felvidék.

Ebed: 1 piros casula, 1 alba.

Dénesd: 1 öröklámpa. — 150 pengő értékben.

Missió és külföld.

Ganhati (India), Szalézi missió: 1 ciborium, 1 fehér casula, 1 viola casula, 2 antipendium, 6 palla, 3 betegl. felszerelés, 3 dupla stóla, 3 kánontábla

készlet, 12 purificatorium, 12 lavabo, 6 corporale, 12 vállkendő, 6 cingulum.

Jeruzsálem: 5 fehér casula, 6 vállkendő, 6 purificatorium, 6 lavabo, 3 palla.

Taming-Fu, Kína. Szegény Iskola-nővérek: 3 velum, 3 beteglátogatási burza.

Brazília: 1 fehér casula, 1 alba, 1 karing, 1 dupla stóla, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 vállkendő.

Albánia: 1 alba, 1 antipendium, 2 vállkendő, 1 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1 cingulum.

Ankara: 1 fehér casula, 1 feszület, 1 p. ampolna tálcával, 3 corporale, 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 1 ciborium köpeny, 1 viola és 1 dupla stóla, 1 beteglátogatási burza.

Spanyolország: 2 fehér, 2 zöld, 2 piros, 2 viola és 2 fekete casula, 2 viola pluviale, 12 dupla stóla, 2 lila és fekete stóla, 6 alba, 12 vállkendő, 12 kehelytörő, 12 kéztörő, 5 karing, 4 ciborium-köpeny, 12 stólavédő, 6 palla, 6 burza, 12 cingulum, 1 antipendium, 4 pulpitus, 2 füstölő tömjéntartóval, 1 monstrancia, 1 kehely, 4 kánontábla készlet.

Összesen 7 országba a következő tárgyak lettek küldve: 1 monstrancia, 1 kehely, 1 ciborium, 7 kánontábla készlet, 1 feszület, 4 pulpitus, 1 p. ampolna tálcával, 2 füstölő tömjéntartóval, 10 fehér, 3 viola, 2 zöld, 2 piros és 2 fekete casula, 2 viola pluviale, 3 antipendium, 10 burza, 17 dupla, 2 fekete és 2 viola stóla, 3 velum, 5 ciborium köpeny, 8 alba, 6 karing, 10 cingulum, 38 vállkendő, 13 corporale, 39 purificatorium, 39 lavabo, 15 palla és 12 stólavédő 3040 pengő értékben.

Összegezés: 1938-ban az Oltár-egyesület 387 templomnak ajándékozott egyházi tárgyakat 48.385 pengő értékben.